

[Anden Næstformand.]

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 96 af 31. Marts 1930 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ekspropriation i visse militære Øjemed.

Mødet hævet Kl. 15²⁰.

80de Møde.

Fredag den 16. Februar Kl. 13.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 96 af 31. Marts 1930 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3179; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2743).

Sagen sattes til Forhandling.

Vagn Bro: Man kan jo ikke paa nogen Maade sige, at Forholdene i Verden er blevet roligere, siden vi sidst — det var i Oktober 1931 — behandlede et Forslag af lignende Art som dette, som medførte en Forlængelse af Gyldigheden af den paagældende Lov til Udgangen af Marts 1934. Jeg har derfor heller intet at indvende mod Lovforslaget, men kan paa mit Partis Vegne tilsige Tilslutning til dets hurtige Gennemførelse i Rigsdagen og ligeledes til Forlængelsen for to Aar, men vi vil dog gerne foreslæa, hvis det ikke sker fra anden Side, at der finder en meget kort Udvalgsbehandling Sted, idet vi gerne vil rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Justits-

minister og ogsaa et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister angaaende de Forhold, der tidligere har været drøftet med Hensyn til eventuel Skærpelse af Adgangen til at opnaa Indfødsret. Disse Spørgsmaal vil sikkert bedst kunne drøftes i et Udvalg; jeg gaar ud fra, at det kan blive en kort Udvalgsbehandling. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og skal, hvis det ikke sker fra anden Side, ved Forhandlingens Slutning foreslæa Henvi- sning af Sagen til et Udvalg.

Pürschel: Ogsaa vi fra vor Side anser det for paakrævet, at der finder en Forlængelse Sted af Gyldigheden af den Lov, som er gældende, og hvis Gyldighed jo allerede en Gang eller to Gange tidligere er forlænget. Det har altsaa paa dette Punkt vist sig, at de glade Forventninger, man nærrede til, at Verden skulde blive bedre, ikke er gaaet i Opfyldelse. Det, vi ønsker overvejet — hvorfor vi ogsaa maa ønske Sagen henvist til et Udvalg —, er det Spørgsmaal, om Lovens Bestemmelser er tilstrækkelige, og dér vil vi naturligvis sætte Pris paa at faa forelagt en Bedømmelse fra de Myndigheder, der i særlig Grad beskæftiger sig med fremmedes Ophold her i Landet og i Byen.

Jeg bringer herved i Erindring, at da denne Lov i sin Tid blev behandlet, beklagede man fra Politimyndighedernes Side, at man havde foretaget en Afsvækkelse af de hidtil gældende Regler med Hensyn til Anmeldelsespligt for de Folk, man huser, idet der i den gamle Fremmedlov stod, at man var pligtig til at anmelde, naar man husede omløbende eller ukendte Personer, selv om det skete uden Vederlag. Under de Forhold, vi har i Øjeblikket, hvor saa mange uheldige Elementer søger ind over Rigets Grænser, vilde det sikkert være praktisk, om man kunde faa skærpet Tilsynet noget paa dette Punkt, og det er en af de Ting, vi ønsker overvejet i Udvalget.

Jeg bringer herved i Erindring, at den sidste Tid har stillet os over for ret alvorlige Forbrydelser her i Hovedstaden, begaaet af Udlændinge, som man maaske kunde have holdt ude ved en noget skarpere Kontrol, og jeg er for mit Vedkommende heller ikke bange for at sige lige ud, at jeg ikke finder det ønskeligt, at kommunistiske Agitatorer af fremmed Nationalitet har alt for fri og let Adgang til at udøve deres velsignelsesrige Virksomhed her i Landet.